

CONCEPT

(26-8-2016)

Regeling van de Minister van Economische Zaken van _____, nr. WJZ _____, tot vaststelling van categorieën niet-automatisch voortrollende vergunningen en andere wijzigingen als gevolg van de wet versterking telecommunicatiebeleid (Regeling categorieën niet-automatisch voortrollende vergunningen)

De Minister van Economische Zaken, in overeenstemming met de Minister van Infrastructuur en Milieu;

Gelet op de artikelen 2.3, derde en vierde lid, 3.17, tweede lid, onderdeel b, 7:1a, 11.9, tweede lid en 14.1 tweede lid, onderdeel a, van de Telecommunicatiewet, 4.06, eerste, derde, en vierde lid, van het Binnenvaartpolitiereglement, 14, vierde lid, van de Dienstenwet, 7e, derde lid, 11b, derde lid en 14b, tweede lid, van de Kadasterwet, 6, zesde lid, van het Scheepvaartreglement voor het Kanaal van Gent naar Terneuzen, 3.1 en 4, achtste lid, van de Scheepvaartwet, 2b, vijfde lid, van het Warenwetbesluit algemene productveiligheid en 18, tweede lid en 21, vierde lid, van de Wet Informatie-uitwisseling Ondergrondse Netten;

Besluit:

Artikel 1

De volgende vergunningen worden vanwege hun gebruik als bedoeld in artikel 3.17, tweede lid, onder b, van de Telecommunicatiewet, aangewezen als vergunningen die niet van rechtswege verlengd worden:

- a. vergunningen, gekoppeld aan een vergunning bestemd voor analoge commerciële radio-omroep, die bestemd zijn voor het gebruik van frequentieruimte ten behoeve van digitale commerciële radio-omroep;
- b. vergunningen die bestemd zijn voor het gebruik van frequentieruimte door een omroep als bedoeld in artikel 6.9 van de Mediawet 2008 ten behoeve van een evenement of bedrijfsondersteunende dienst met een zendbereik dat beperkt is tot de locatie waarop het evenement plaatsvindt dan wel de locatie waarop het bedrijf zijn activiteiten uitoefent;
- c. middengolfvergunningen met laagvermogen die bestemd zijn voor het uitzenden van commerciële radio met een klein zendbereik van 1 tot en met 100 Watt;
- d. vergunningen als bedoeld in artikel 3.12 van de Telecommunicatiewet, niet zijnde vergunningen die zijn verleend ten behoeve van FM-frequenties;
- e. vergunningen die bestemd zijn voor onbemand frequentiegebruik;
- f. vergunningen voor het gebruik van frequentieruimte die tijdelijk zijn verleend aan niet-ingezetenen;
- g. vergunningen voor VHF en UHF-radiotelefonen voor vast opgestelde hijs- en torenkranen die ten behoeve van de communicatie op een bouwplaats zijn verleend en

h. vergunningen die bestemd zijn voor het uitzenden van digitale ethertelevisie zoals bedoeld in het Besluit tot veilen vergunningen digitale ethertelevisie en vaststelling voorschriften en beperkingen vergunningen.

Artikel 2

In artikel 20a, derde lid, van de Dienstenregeling centraal loket en interne markt informatiesysteem wordt "een gekwalificeerd certificaat als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel tt, van de Telecommunicatiewet" vervangen door: een gekwalificeerd certificaat als bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet.

Artikel 3

In artikel 2, tweede lid, onder j, van de Regeling gegevensverstrekking ACM wordt "het toezicht op certificatie­dienstverleners als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel uu, van de Telecommunicatiewet" vervangen door: het toezicht op certificatie­dienstverleners als bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet.

Artikel 4

In artikel 4, eerste lid, van de Regeling informatie-uitwisseling ondergrondse netten wordt "in de zin van artikel 1, onderdeel aa, van de Telecommunicatiewet" vervangen door: in de zin van artikel 1 van de Telecommunicatiewet.

Artikel 5

In artikel 1 van de Regeling marifooninstallaties wordt "als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel bb, van de Telecommunicatiewet" vervangen door: als bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet.

Artikel 6

In artikel 1, onder a, van de Regeling radarinstallaties en bocht­aanwijzers 1995 wordt "een radiozendapparaat als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel kk, van de Telecommunicatiewet" vervangen door: een radioapparaat als bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet.

Artikel 7

Artikel 1, eerste lid, onder b, van de Regeling vertrouwenslijst komt als volgt te luiden:

b. certificatie­dienstverlener: een certificatie­dienstverlener als bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet die gekwalificeerde certificaten als bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet afgeeft of aanbiedt aan het publiek;

Artikel 8

De Uitvoeringsregeling Kadasterwet 1994 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1, onder d, komt te luiden:

d. het certificaat: het certificaat, bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet;

B

Artikel 1, onder e, komt te luiden:

e. het gekwalificeerde certificaat: het gekwalificeerde certificaat, bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet;

C

Artikel 1, onder f, komt te luiden:

f. de certificatie dienstverlener: de certificatie dienstverlener, bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet;

Artikel 9

In het Nationaal Frequentieplan 2014 wordt de passage "openbare elektronische communicatienetwerken als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel h, van de Telecommunicatiewet" vervangen door: openbare elektronische communicatienetwerken als bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet.

Artikel 10

De Regeling universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 3.3, eerste lid, wordt "nummeridentificatie als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel cc, onder 1°, van de wet" vervangen door: nummeridentificatie als bedoeld in artikel 1.1 van de wet.

B

In artikel 3.3, tweede lid, wordt "nummeridentificatie als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel cc, onder 1°, van de wet" vervangen door: nummeridentificatie als bedoeld in artikel 1.1 van de wet.

C

Na artikel 3.14 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3.15

1. De aanbieder van een openbare elektronische communicatiedienst is een compensatie als bedoeld in artikel 7:1a, eerste lid, van de wet verschuldigd als de levering van die openbare elektronische communicatiedienst als gevolg van een storing voor meer dan 12 uur is onderbroken.
2. Iedere 24 uur waarin de storing zich voordoet bedraagt de compensatie als bedoeld in het eerste lid per 24 uur:
 - a. in het geval van een overeenkomst tot levering van een openbare elektronische communicatiedienst waarbij een vaste maandelijkse vergoeding wordt betaald door een abonnee: tenminste één dertigste deel van die maandelijkse vaste vergoeding, of
 - b. in het geval van een overeenkomst tot levering van een openbare elektronische communicatiedienst waarbij geen vaste maandelijkse vergoeding wordt betaald: tenminste €0,50.
3. De minimale compensatie per storing bedraagt €1.
4. Indien een abonnee ermee instemt, kan een storing als bedoeld in het eerste lid, in afwijking van het tweede en derde lid, in natura worden vergoed.

Artikel 11

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2017 met uitzondering van artikel 10, onderdeel c, dat in werking treedt met ingang van 1 juli 2017.

Artikel 12

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling categorieën niet-automatisch voortrollende vergunningen.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage,

De Minister van Economische Zaken,

H.G.J. Kamp

TOELICHTING

Op 3 februari 2016 is de wet tot de wijziging van de Telecommunicatiewet in verband met de versterking van de positie van abonnees bij netwerkstoringen, het wegnemen van overstapdrempels voor kleinzakelijke abonnees, de verbetering van de continuïteit van uitzendingen vanaf antenne-opstelpunten voor omroep, alsmede ter versterking van de samenhang en het beleid op het terrein van elektronische communicatie (Wet versterking telecommunicatiebeleid, Stb. 2016, 55, hierna: wet versterking telecommunicatiebeleid) aangenomen en gedeeltelijk op 1 juli 2016 in werking getreden. De wet versterking telecommunicatiebeleid heeft onder andere tot doel om het bestaande beleid op het terrein van elektronische communicatie te versterken. Hiertoe bevat de wet versterking telecommunicatiebeleid een bundeling van onderwerpen waaronder, het niet-automatisch verlengen van vergunningen die op volgorde van binnenkomst zijn verleend (niet automatisch voortrollende vergunningen), de versterking van de positie van eindgebruikers bij netwerkstoringen en wetgevingstechnische verbeteringen zoals de opbouw van artikel 1.1 Telecommunicatiewet. Deze drie onderwerpen zijn in onderhavige regeling nader uitgewerkt.

De wet versterking telecommunicatiebeleid treedt gefaseerd in werking. De op deze wijzigingsregeling betrekking hebbende onderdelen van de wet versterking telecommunicatiebeleid treden grotendeels op 1 januari 2017 in werking, met uitzondering van het onderdeel dat betrekking heeft op de vergoeding voor abonnees bij netwerkverstoringen. Dat onderdeel treedt op 1 juli 2017 in werking.

Niet-automatisch voortrollende vergunningen

Bij de wet versterking telecommunicatiebeleid is artikel 3.17, tweede lid, Telecommunicatiewet aangepast. De hoofdregel is en blijft dat vergunningen die via artikel 3.10, eerste lid, onderdeel a, Telecommunicatiewet zijn verleend, automatisch verlengd worden. Artikel 3.17 ziet dus alleen op vergunningen die op volgorde van binnenkomst zijn verleend. Het nieuwe tweede lid, onderdeel b, biedt de minister een extra mogelijkheid om groepen vergunningen aan te wijzen die niet-automatisch worden verlengd. In artikel 1 van deze regeling is hieraan uitvoering gegeven. Het gaat onder andere om groepen vergunningen waarvan in de vergunningvoorschrift al een beperkte geldigheidsduur is opgenomen, of vergunningen die naar hun aard tijdelijk zijn. Hierbij valt te denken aan vergunningen die betrekking hebben op het uitvoeren van experimenten, evenementen of testen of vergunningen ten behoeve van communicatie op een bouwplaats.

Aanpassing verwijzing naar artikel 1.1 Telecommunicatiewet

Verder worden een groot aantal verwijzingen naar artikel 1.1 Telecommunicatiewet aangepast. Het gaat om verwijzingen naar artikel 1.1 Telecommunicatiewet in de Dienstenregeling centraal loket en interne markt informatiesysteem, de Regeling gegevensverstrekking ACM, de Regeling informatie-uitwisseling ondergrondse netten, de Regeling marifooninstallaties, de Regeling radarinstallaties en bochtaanwijzers 1995, de Regeling universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen, de Regeling

vertrouwenslijst, de Uitvoeringsregeling Kadasterwet 1994 en het Nationaal Frequentieplan 2014.

Gezien het geringe inhoudelijke belang van deze wijziging is in overleg met de Minister van Infrastructuur en Milieu niet voor medeondertekening gekozen.

Vergoeding abonnees bij netwerkverstoringen

Tot slot wijzigt artikel 10, onderdeel C, de Regeling universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen (hierna: Rude) en geeft daarmee uitwerking aan artikel 7.1a van de Telecommunicatiewet. Ook dit artikel is in de Telecommunicatiewet opgenomen als gevolg van de Wet versterking telecommunicatiebeleid. In dit artikel is voor de abonnee een recht op compensatie opgenomen als de levering van een afgenomen openbare elektronische communicatiedienst wordt onderbroken als gevolg van een storing van het netwerk. In het eerste lid van artikel 7.1a is bepaald dat er pas een compensatie verschuldigd is als de verstoring langer duurt dan een bij ministeriële regeling te bepalen periode. In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2014/15, 34 271, nr. 3) is aangekondigd dat het voornemen is om de plicht tot compensatie te laten gelden voor storingen die in totaal langer duren dan 12 uren. De verplichting is opgenomen in het eerste lid van artikel 3.15 van de Rude. Een kortere storingsduur zou leiden tot het compenseren van relatief kleine bedragen en hoge inhoudelijke nalevingskosten in verband met de administratieve afhandeling van de compensatie. In de memorie van toelichting bij de Wet versterking telecommunicatiebeleid is ook aangegeven dat aanbieders van openbare elektronische communicatiediensten vrij zijn om een keuze te maken voor de inrichting van het systeem op basis waarvan compensatie wordt uitgekeerd aan de abonnee. De aanbieder kan uit eigen beweging compensatie verstrekken of op basis van een door de abonnee in te dienen aanvraag. Daarbij wordt opgemerkt dat de uitkering van compensatie voor anonieme prepaidklanten altijd op aanvraag zal moeten gebeuren.

In het tweede lid van artikel 3.15 van de Rude wordt een onderscheid gemaakt tussen het uitkeren van compensatie op basis van postpaid en prepaid contracten. Ten aanzien van de vergoeding voor postpaid contracten is aangegeven dat de minimale vergoeding per 24 uur waarin de storing zich voordoet een dertigste van de maandelijks vaste vergoeding bedraagt (onderdeel a). De vergoeding is gekoppeld aan het abonnementsgeld dat maandelijks door de abonnee voor de afgenomen diensten verschuldigd is en de duur van de storing. Omwille van de eenvoud wordt er daarbij van uitgegaan dat een maand altijd 30 dagen omvat. Bij een maandelijks abonnementsprijs van 30 euro komt dit er op neer dat de compensatie € 1 bedraagt bij een storing van 12 tot 24 uur. Bij iedere extra 24 uur (bijvoorbeeld de opvolgende dag), ongeacht de duur van de storing tijdens die dag, stijgt het compensatiebedrag met €1. Gelet op de minimale storingsduur van 12 uur (zie eerste lid), is er geen verplichting tot compensatie bij een storing van 0 tot 12 uur. Zoals ook is toegelicht in de memorie van toelichting bij de wet versterking telecommunicatiebeleid wordt bij de berekening van het minimale compensatiebedrag per 24 uur uitgegaan van de totale maandelijks pakketprijs. Daarbij wordt niet in beschouwing genomen de vergoeding die de abonnee betaalt voor een bij het abonnement verstrekte mobiele telefoon. Dit gedeelte van de overeenkomst heeft geen betrekking op het verlenen van een

elektronische communicatiedienst, maar op het verstrekken van een krediet waarop Titel 2A van Boek 7 BW en de Wet op het financieel toezicht (Wft) van toepassing zijn (zie Kamerstukken II, 2014/15, 32 545, nr. 31).

Bij prepaid contracten (onderdeel b), waarbij geen sprake is van een vast te betalen maandelijks bedrag, is een minimum bedrag per 24 uur vastgesteld.

Complicerende factor hierbij is dat er geen koppeling kan worden gelegd met een vaste vergoeding die per maand wordt betaald. Voor prepaid wordt een tegoed betaald dat in praktijk varieert van 5 tot 50 euro. In de regel zal het gaan om relatief lage bedragen. Het kan zelfs voorkomen dat er geen of nauwelijks tegoed aanwezig is. Ook dan is er voor de prepaidklanten een recht op vergoeding, omdat zij betalen voor bereikbaarheid. Als er sprake is van een storing krijgen zij dus niet waarvoor betaald is. Gelet hierop wordt het compensatiebedrag vastgesteld op €0,50 per 24 uur dat de storing zich voordoet. Bij prepaid contracten weet de aanbieder niet altijd wie de abonnee is. Om in aanmerking te komen voor compensatie zal de anonieme klant zich bij de aanbieder kenbaar moeten maken.

In het derde lid is bepaald dat de minimale vergoeding per storing €1 bedraagt. Het gaat hierbij om het totale minimale bedrag aan compensatie waarop de abonnee recht heeft voor de gehele storing en niet om de minimale vergoeding die per 24 uur geldt. Dit betekent dat de abonnee bij een storing van meer dan 12 uur sowieso recht heeft op een vergoeding van €1. Deze minimale vergoeding geldt voor zowel postpaid als prepaid contracten.

In het vierde lid is voorzien in de mogelijkheid dat een aanbieder in plaats van een geldelijke compensatie een compensatie aanbiedt in natura. Hierbij valt te denken aan extra hoeveelheid data of beltegoed. De aanbieder moet er in dat geval voor zorgen dat de abonnee uitdrukkelijk akkoord gaat met deze afwijking. Dit kan bijvoorbeeld doordat de aanbieder in de offerte voor het contract de abonnee de keuze biedt tussen het aanvinken van een compensatieregeling in de zin van het tweede en derde lid, of een compensatieregeling in de zin van het vierde lid (zoals beltegoed als compensatie). In deze alternatieve compensatieregeling dient de aanbieder te expliciteren hoeveel extra beltegoed of data de abonnee bijvoorbeeld krijgt per storing, zodat de abonnee kan beoordelen of deze andere vergoeding voor hem of haar een economische waarde vertegenwoordigt die overeenkomt met de geldelijke vergoeding als bedoeld in het tweede en derde lid.

De Minister van Economische Zaken,

H.G.J. Kamp